

Tartalom

1. Bevezetés.....	3
2. A táppénz igénybevételének alakulása.....	3
3. Táppénz a táppénz jellege, jogcíme szerint.....	5
4. Táppénz a foglalkoztatás jellege szerint	6
5. Táppénz nemek és korcsoportok szerint.....	7
6. Táppénzkiadások, a táppénz összege	8
7. Táppénz betegségcsoportok szerint	9

Elérhetőségek

1. Bevezetés

A saját vagy gyermekük betegsége miatt keresőképtelenné vált munkavállalók társadalombiztosítási ellátásként a kereset pótlására táppénzt kaphatnak három feltétellel: biztosítási jogviszonyban állnak, pénzbeli egészségbiztosítási járulék fizetésére kötelezettek és a keresőképtelenségüket orvos igazolja. Az alkalmazásban állóknak saját betegségből eredő keresőképtelenségük első 15 napjára nem táppénz, hanem a munkáltató által fizetett betegszabadság¹ jár. Az egyéni vállalkozók és a társas vállalkozások tagjai értelemszerűen nem jogosultak betegszabadságra, csak táppénzre, kivéve, ha munkaviszony keretében munkát végeznek. A keresőképtelenség első napjától táppénz illeti meg a biztosítottat üzemi baleset és foglalkozási betegség, valamint veszélyeztetett várandósság esetén. Ezek a pénzbeli ellátások a munkából átmenetileg kieső munkavállaló anyagi biztonságának fenntartására szolgálnak betegség idején, ugyanakkor a betegszabadság 30%-os jövedelemcsökkenéssel jár, míg a táppénz a biztosításban töltött időtől, illetve az esetleges kórházi ápolástól függően a napi átlagkereset 60 vagy 50%-ának felel meg, és napi összege maximalizálva van a mindenkori minimálbér 2-szeresének harmincad részében.

Kiadványunkban részletesen ismertetjük a táppénz igénybevételében a 2014–2016 közötti – a korábbi évek trendjét megtörő – változásokat, röviden utalva az ezt megelőző évtized folyamataira. Az ellátás igénybevételét a táppénz jellege, nemek, korcsoportok, foglalkoztatási formák, betegségcsoportok szerint vizsgáljuk, emellett kitérünk a táppénzkiadás alakulására is. Az elemzéshez az Országos Egészségbiztosítási Pénztártól átvett éves – az előző évben kezdődött és a tárgyévre áthúzódó eseteket is tartalmazó – adatokat, valamint az Országos Egészségbiztosítási Pénztár statisztikai évkönyveiben megjelenő befejeződött – a tárgy- évben lezárt – táppénzes esetek adatait² használtuk. Az ezektől eltérő adatforrást külön jelöljük.

2. A táppénz igénybevételének alakulása

Az ezredfordulót követően 2003-ig a táppénzen lévők napi átlagos száma és a táppénzes napok száma folyamatosan emelkedett, miközben a táppénzes esetek gyakorisága – a 2003-as évet kivéve – csökkent, vagyis egyre ritkábban, de egyre hosszabb időre mentek táppénzre a munkavállalók. 2003 után azonban mindhárom mutató értékében tartós visszaesés kezdődött el. Ez egyrészt a táppénzszabályok szigorításából eredt, mellyel az Egészségbiztosítási Alap egyre nagyobb hiányának csökkentését, a jogosulatlan táppénzkifizetések visszaszorítását célozták meg, másrészt a 2008-tól kezdődő gazdasági válság is ebbe az irányba hatott. Amellett, hogy a válság ideje alatt a foglalkoztatottság csökkenésével a jogosultak köre is szűkült, a munkavállalók félelme a munkából való kieséstől, állásuk elvesztésétől, vagy a helyettesítés megoldatlansága szintén olyan tényezők voltak, amelyek a táppénz igénybevételét mérsékeltek. Mivel egy hosszabb táppénzes állomány lényeges keresetkiesést jelent, anyagi megfontolásból is sokan igyekeztek elkerülni a betegállományt. Tíz év alatt 2013-ra a táppénzes esetek száma 1 millió 320 ezerről 825 ezerre, a táppénzes napok száma 45 millióról 20 millióra, a napi igénybe vevők száma pedig 56%-kal (124 ezerről 54 ezerre) esett vissza.

¹ Azok az alkalmazottak jogosultak betegszabadságra, akiknek a munkaviszonya a munka törvénykönyve hatálya alá tartozik, illetve kormánytisztviselői, közszolgálati vagy közalkalmazotti jogviszonyban állnak, illetve állami alkalmazottak.

² A táppénz adatainak forrásai: az OSAP 1514. sz. „Egészségbiztosítási statisztikai jelentés” I–II. lapjai: rendszeres adatszolgáltatás a társadalombiztosítási kifizetőhelyekről; a Fővárosi és Megyei Kormányhivatalok Egészségbiztosítási Pénztári Szakigazgatási Szerveinek adatgyűjtése. A táppénzes adatok nem tartalmazzák a fegyveres erők, rendvédelmi szervek, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú munkavállalóinak statisztikai adatait.

1. tábla

A táppéNZ igénybevételeinek főbb adatai

Év	TáppéNZre jogosultak száma	TáppéNZben részesülők napi átlagos száma	TáppéNZesek aránya, %	TáppéNZes napok száma, millió nap	TáppéNZes esetek száma, ezer eset	Egy táppéNZes esetre jutó táppéNZes napok száma, nap
	ezer fő					
2000	3 465	112	3,2	41,2	1 412	29
2001	3 473	117	3,4	42,6	1 349	32
2002	3 480	122	3,5	44,4	1 277	35
2003	3 521	124	3,5	45,2	1 320	34
2004	3 485	107	3,1	39,2	1 234	32
2005	3 486	102	3,4	37,4	1 252	30
2006	3 541	100	3,5	36,4	1 197	30
2007	3 520	90	2,6	33,0	1 116	30
2008	3 478	90	2,6	32,9	1 176	28
2009	3 413	90	2,6	32,8	1 129	29
2010	3 473	76	2,2	27,9	1 033	27
2011	3 511	62	1,8	22,7	898	25
2012	3 769	55	1,5	20,1	811	25
2013	3 796	54	1,4	19,8	825	24
2014	3 954	59	1,5	21,6	960	22
2015	3 962	64	1,6	23,2	1 083	21
2016	4 027	69	1,7	25,3	1 160	22

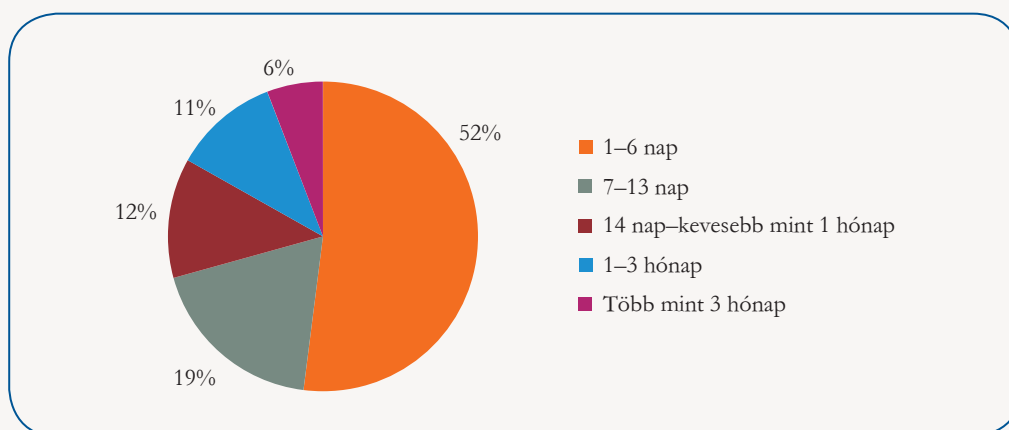
A táppéNZjogosultság alapját a munkaviszonyból, illetve a vállalkozási, megbízási jogviszonyból eredő biztosítási jogviszony képezi, ezáltal a foglalkoztatottság mértékének változása hatással van a táppéNZ igénybevételeinek alakulására. A foglalkoztatottak száma³ a gazdasági válságot követően 2011-ben indult növekedésnek, és 2013-ban érte el a válság előtti szintet, majd 2014-től 2016-ig meredeken emelkedett tovább. 2016-ban közel 4 millió 352 ezer foglalkoztatott volt az országban, 619 ezerrel több, mint a 2010-es foglalkoztatottsági mélypont idején. A táppéNZes esetek száma már 2013-ban minimálisan meghaladta az előző évi értéket, de az igazi fordulat 2014-ben következett be, amikor a táppéNZes napok száma és a táppéNZt igénybe vevők napi átlagos száma is emelkedni kezdett. 2016-ban a munkavállalók összesen 1 millió 160 ezer esetben voltak táppéNZben, a táppéNZes napok száma pedig elérte a 25,3 milliót, a növekedés 2014-hez viszonyítva 21, illetve 17%-os volt. A táppéNZben lévők napi átlagos száma szintén 17%-kal nőtt, 59 ezerről 69 ezer főre.

Bár az utóbbi pár évben a munkavállalók többször kerültek betegállományba, a táppéNZes esetek átlagos hossza – a sok éve tartó trendnek megfelelően – 2015-ig tovább rövidült, majd 2016-ban az előző évhez hasonlítva 1 nappal meghosszabbodott, 22 napra. A lezárt táppéNZes eseteket vizsgálva a rövid ideig, azaz kevesebb mint egy hétig tartó táppéNZes esetek aránya 2009-et követően folyamatosan nőtt. 2009-ben az esetek harmada, 2014-ben már közel a fele, 2016-ban pedig már több mint a fele (52%-a) tartozott ebbe a kategóriába. 2014–2016 között az esetek közel ötöde 7–13 napig tartott, az ennél is tovább húzódo esetek aránya pedig csökkent.

³ A KSH lakossági munkaerő-felmérése alapján.

1. ábra

Táppénzes esetek időtartama, 2016

3. Táppénz a táppénz jellege, jogcíme szerint

A hatályos szabályozás⁴ alapján a keresőképtelenség jogcíme szerint kilenc csoportba sorolható: üzemi baleset, foglalkozási megbetegedés, közúti baleset, egyéb baleset, beteg gyermek ápolása, terhesség-szülés miatti keresőképtelenség, veszélyeztetett terhesség, közegészségügyi okból foglalkozástól való eltiltás vagy hatósági elkülönítés és egyéb keresőképtelenség. Leggyakrabban ez utóbbit, a megbetegedés miatti eseteket állapították meg az orvosok, a táppénzes állomány második leggyakoribb oka pedig a beteg gyermek ápolása volt.

2014–2016 között a tágan értelmezett – a gyermekápolási és a baleseti táppénzes esetek kivételével az összes többi esetet tartalmazó – **egyéb táppénz** kategóriájába az esetek 70–72%-a tartozott. Az egyéb táppénzes esetek száma 693 ezerről 809 ezerre, a napok száma 19,3 millióról 22,5 millióra bővült. Az egyéb táppénzt igénybe vevők napi átlagos száma a korábbi évek visszaesése után 2014-ben kezdett újra emelkedni, és 2016-ra elérte a 61 500 főt, ami 16%-os növekedés 2014-hez képest.

Annak ellenére, hogy a házi gyermekorvosokhoz bejelentkezett gyermekek száma az elmúlt években csökkent, a gyermekorvosok betegforgalma és ezzel összefüggésben a **gyermekápolási táppénz** igénybevétele is nőtt 2014–2016 között mind számosságát, mind a táppénzes ellátásokon belüli arányát tekintve. 2016-ra az összes táppénzes eset több mint negyede (27%-a) ebbe a csoportba tartozott. 2016-ban a munkavállalók összesen 314 ezer alkalommal, 1,3 millió napot töltöttek gyermekápolási táppénzen, és naponta átlagosan 3525-en részesültek ebben az ellátásban. 2014-hez viszonyítva mindhárom mutató értéke jelentősen, mintegy 35%-kal növekedett. Ugyanakkor a gyermekápolási táppénzes esetek átlagos hossza nem változott, 4 nap maradt.

Baleseti táppénzt – ami üzemi baleset vagy foglalkozási megbetegedés miatti keresőképtelenség esetén illeti meg a munkavállalót – 37 ezer alkalommal állapították meg 2016-ban. Ez körülbelül nyolcada volt a gyermekápolási táppénzes esetszámnak, de a baleseti táppénz elhúzódó jellege miatt – átlagosan 40 napig volt keresőképtelen a munkavállaló – mind a baleseti táppénzes napok száma, mind az igénybe vevők napi átlagos száma meghaladta a gyermekápolási táppénz adatait. 2014–2016 között a baleseti táppénzes esetek száma 10%-kal, a baleseti táppénzes napok száma 1,3 millióról 1,5 millióra, az ellátottak napi átlagos száma pedig 540 fővel emelkedett.

⁴ 102/1995 (VIII. 25.) számú kormányrendelet 2. sz. melléklete.

2. tábla

Főbb táppéNZ adatok a táppéNZ jogcíme szerint

Év	Gyermekápolási táppéNZ			Baleseti táppéNZ			Egyéb táppéNZ		
	esetek száma, ezer	napok száma, ezer	igénybe vevők napi átlagos száma	esetek száma, ezer	napok száma, ezer	igénybe vevők napi átlagos száma	esetek száma, ezer	napok száma, ezer	igénybe vevők napi átlagos száma
2014	233	952	2 609	34	1 279	3 504	693	19 334	52 970
2015	271	1 102	3 020	35	1 340	3 671	776	20 759	56 874
2016	314	1 290	3 525	37	1 481	4 044	809	22 518	61 527

4. TáppéNZ a foglalkoztatás jellege szerint

2014–2016 között a naponta átlagosan táppéNZben lévők 87–90%-a **alkalmazásban állt**, 10–13%-a **egyéni vagy társas vállalkozás tagjaként** dolgozott. A táppéNZben részesülő alkalmazottak körében a közfoglalkoztatottak aránya 4-ről 7%-ra nőtt, és minden tizedik közfoglalkoztatott gyermekápolási táppéNZt kapott. A harmadik foglalkoztatottsági kategóriában a csak baleseti táppéNZre jogosult kiegészítőtevékenységet folytatók⁵ tartoznak, akik mindössze 2–6 esetben voltak táppéNZben. Az egyéni és társas vállalkozások tagjainak táppéNZes esetei az alkalmazásban állókéhoz képest átlagosan 2-szer tovább – 41–42 napig – tartottak. Ez főként abból adódott, hogy a vállalkozások tagjainak igazolt keresőképtelenségük első napjától táppéNZ jár, betegszabadságra nem jogosultak. Az alkalmazottakhoz képest a vállalkozók jóval ritkábban vették igénybe a gyermekápolási és a baleseti táppéNZt, viszont mindkét ellátásfajtánál hosszabb időre kerültek táppéNZes állományba. Az alkalmazottaknál egy gyermekápolási táppéNZes eset átlagosan 5–6 napig, egy baleseti táppéNZes eset 37–39 napig húzódott el. Ehhez képest a vállalkozók gyermekük ápolása miatt 3 nappal több időt töltöttek táppéNZben, míg baleseti táppéNZes állományaik 40–57 nappal voltak hosszabbak.

3. tábla

TáppéNZ a foglalkoztatás jellege szerint, 2016

Foglalkoztatás jellege	TáppéNZesek napi átlagos száma, ezer	Ebből:		TáppéNZes napok száma, ezer	TáppéNZes esetek száma, ezer	Egyéb táppéNZes eset átlagos hossza, nap	Egy gyermekápolási táppéNZes eset átlagos hossza, nap	Egy baleseti táppéNZes eset átlagos hossza, nap
		gyermekápolási táppéNZesek aránya, %	baleseti táppéNZesek aránya, %					
Összesen ^{a)}	69,1	5,1	5,9	25 289	1 160	21,8	4,1	39,6
Ebből:								
Alkalmazásban állók	62,0	5,5	6,4	22 681	1 098	20,7	4,1	39,2
Egyéni és társas vállalkozások tagjai	7,1	1,2	1,1	2 608	62	41,9	6,8	79,6

^{a)} Tartalmazza a kiegészítőtevékenységet végzők adatait.

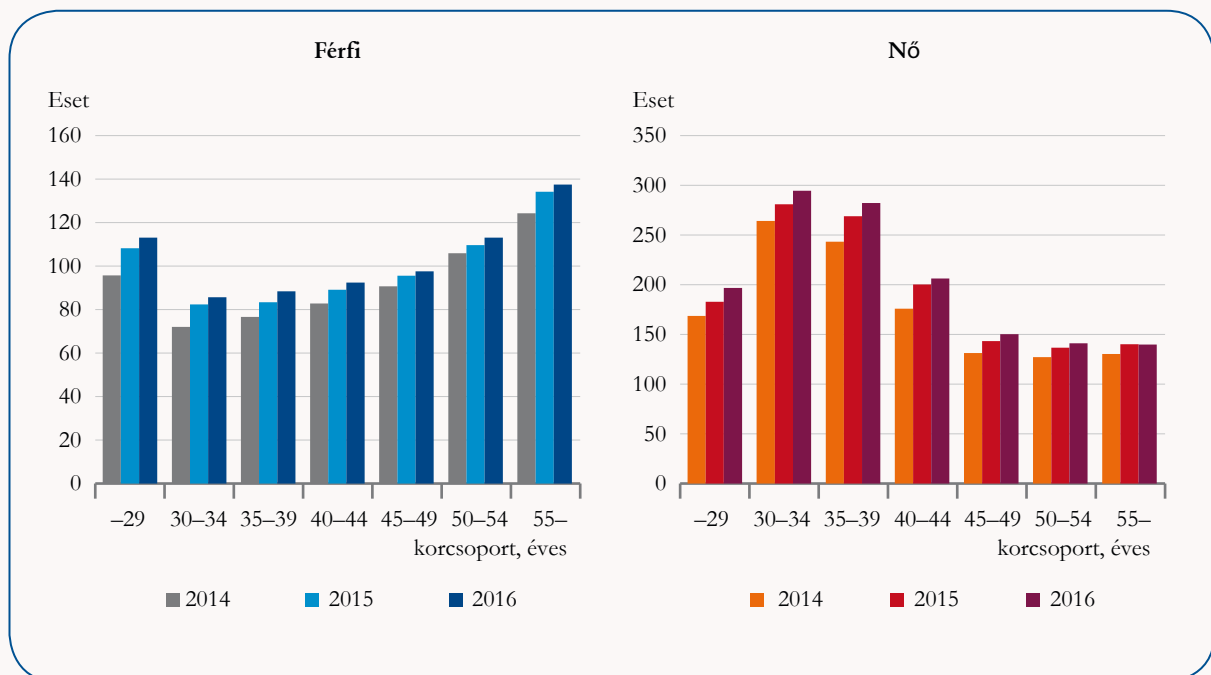
⁵ Az az egyéni, illetve társas vállalkozó, aki vállalkozói tevékenységet saját jogú nyugdíjasként folytat, továbbá az az özvegyi nyugdíjban részesülő személy, aki a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte.

5. Táppénz nemek és korcsoportok szerint

A megfigyelt időszakban a naponta átlagosan táppénzen lévők 59–60%-a nő volt. Magasabb arányuk elsősorban abból adódott, hogy az összes lezárt táppénzes eset 20, majd 2016-ban már 30%-át kitevő gyermekápolási táppénzt 10-ből 9-szer az anyák vették igénybe. Az ellátottakon belül jelentősen növelte a nők arányát az is, hogy a táppénzes esetek 7–10%-át veszélyeztetett terhesség miatt állapították meg. A férfiak száma csak az üzemi, a közúti, illetve az egyéb baleset kategóriákon belül volt magasabb. 2016-ban – az előző évekhez hasonlóan – egyéb baleset miatt 2-szer több férfi vált keresőképtelenné és került táppénzes állományba, míg az üzemi balesetknél több mint 30%-kal volt nagyobb a számuk. A lezárt táppénzes esetek korcsoportok szerinti megoszlása is a korábbi évekhez hasonlóan alakult. Legtöbbször az egyébként is legnépesebb 34–39 éves korosztály, legritkábban az 50–54 éves korosztály vette igénybe az ellátást. Ha az ezer foglalkoztatottra jutó táppénzes eseteket vizsgáljuk – ezzel kiszűrve az egyes korcsoportok eltérő létszámából eredő különbségeket – azt látjuk, hogy 2014-ben és 2015-ben a 30–34, 2016-ban a 35–39 évesek mentek legtöbbször táppénzre. A nemek szerinti bontásból kiderül, hogy ez az eloszlás a 30–39 éves nők nagyszámú táppénzes eseteiből adódott, ezen belül döntően a beteg gyermekük ápolásából adódó keresőképtelenségükből. Ahogy az igénybe vehető gyermekápolási táppénzes napok száma⁶, valamint jó esetben az ápolási szükséglet is csökken a gyermekek életkorának növekedésével, úgy csökkentek a nők táppénzes esetei az 50–54 éves korosztályig. A férfiaknál éppen a 30–39 éves korosztályt érintette a legkevésbé a táppénz. Összességében 45 éves kor felett – vélhetően az egészségügyi problémák gyakoribb megjelenése miatt is – enyhén emelkedni kezdett a mutató értéke.

2. ábra

Ezer foglalkoztatottra jutó lezárt táppénzes eset nemek és korcsoportok szerint

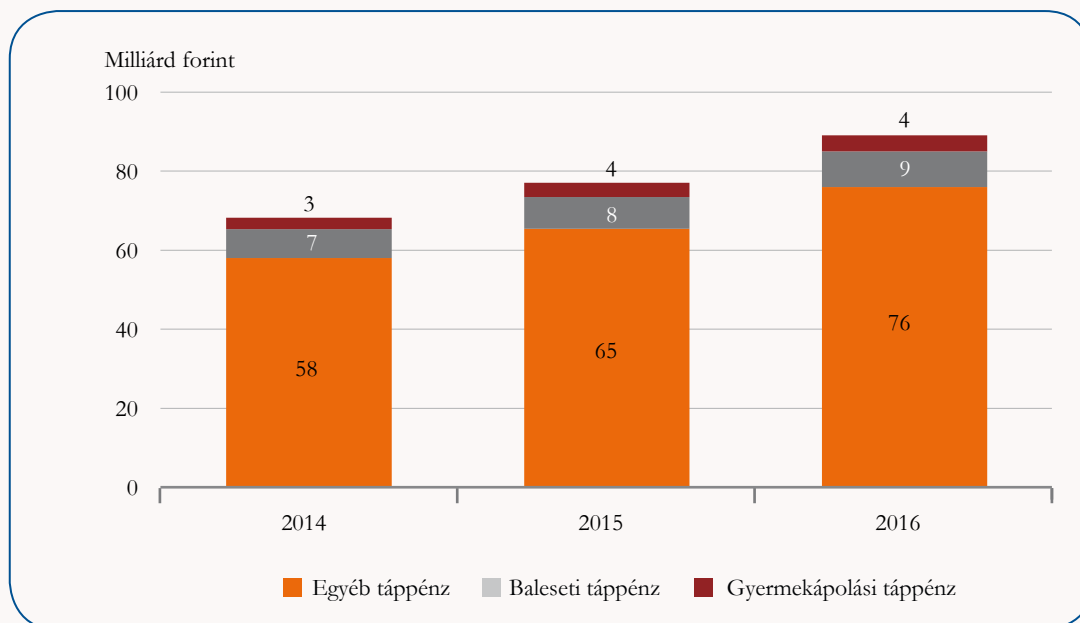
⁶ Az 1997. évi LXXXIII. törvény a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól, 46.§ (1).

6. Táppénzkiadások, a táppénz összege

2014–2016 között az Egészségbiztosítási Alap táppénzre fordított éves kiadása, illetve ezen kiadások aránya az alap összes kiadásán belül folyamatosan emelkedett: 2014-ben 68, 2015-ben 77, 2016-ban 89 milliárd forintot fizettek ki táppénzre, a táppénzkiadások aránya pedig 3,6%-ról 4,2%-ra nőtt. A gyermekápolási táppénzkiadások aránya az összes táppénzkiadáshoz viszonyítva 4–5, a baleseti táppénzkiadások aránya 10–11%-ot tett ki.

3. ábra

Táppénzkiadás a táppénz jellege szerint

A táppénz napi átlagos összege 10%-kal, 3082 forintról 3386 forintra nőtt. Mivel a baleseti táppénznél – az általános szabálytól eltérően – a napi átlagkereset 100%-ában (úti balesetnél annak 90%-ában) határozza meg a törvény a táppénz mértékét, ennek az ellátásnak jóval magasabb az egy napra jutó átlagos összege: 2014-ben 5582 forint volt, 2016-ra több mint 500 forintra emelkedett.

4. tábla

A táppénz napi összege

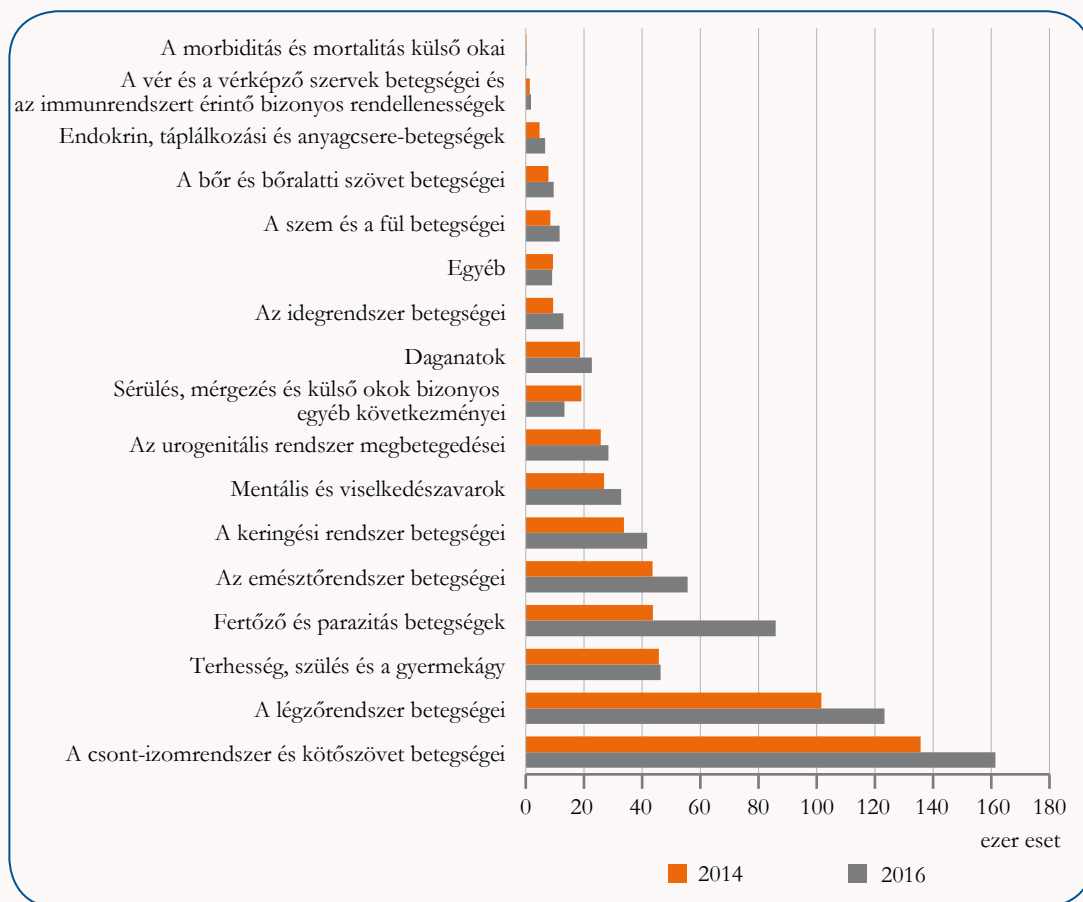
Év	Táppénz	Ebből:		A táppénz egy napra járó maximális összege, forint
		gyermekápolási táppénz	baleseti táppénz	
napi átlagos összege, forint				
2014	3 082	3 079	5 582	6 767
2015	3 247	3 281	5 865	7 000
2016	3 386	3 291	6 124	7 400

7. Táppénz betegségcsoportok szerint⁷

2014–2016 között – akárcsak a korábbi években – két betegségcsoport emelkedett ki a **táppénzes** esetek gyakoriságát tekintve. Az esetek negyede valamilyen csont-izomrendszeri vagy kötőszövetet érintő betegségből adódott, ezen belül az esetek több mint felében hátfájdalomból vagy porckorong-rendellenességéből. Az esetek 19–20%-ában a légzőrendszer megbetegedése miatt kényszerültek táppénzre a munkavállalók, 23%-ban heveny garatgyulladás, 22%-ban heveny hörghurut, 18%-ban több, nem meghatározott helyre kiterjedt felső légúti fertőzés formájában. 2014-ig a terhesség, szülés és gyermekágy volt a harmadik leggyakoribb oka a táppénz igénybevételének, 2015-től azonban a fertőző és parazitás megbetegedések csoportja foglalta el a harmadik helyet. Ez utóbbi betegségcsoport aránya 8-ról 13%-ra nőtt a vizsgált időszakban, és az esetek négyötödében nem meghatározott lokalizációjú vírusfertőzés formájában okozott keresőképtelenséget.

4. ábra

Táppénzes esetek száma betegségcsoportonként

Az egyes betegségcsoportokra elszámolt összes **táppénzes nap** számát vizsgálva 25–27%-os aránnyal a csont-izomrendszeri vagy kötőszövetet érintő betegségek, 21–23%-os aránnyal a terhesség, szülés és a gyermekágy betegségei emelkedtek ki a betegségcsoportok közül, ezáltal ezekhez tartozott a legnagyobb táppénzkiadás az Egészségbiztosítási Alapból, az összes ráfordításnak közel a fele. A harmadik helyen a keringési rendszer betegségei (9–10%), a negyediken a daganatos megbetegedések (8–9%) álltak a vizsgált időszakban.

⁷ Az adatok csak a keresőképtelenség és keresőképesség orvosi elbírálásáról és annak ellenőrzéséről szóló 102/1995. (VIII. 25.) kormányrendelet 2. sz. mellékletében szereplő „8” (egyéb keresőképtelenség) és „9” (veszélyeztetett terhesség) kódokon jelentett eseteket tartalmazzák. Az OEP négy adatforrás (OSAP 1514. sz. Egészségbiztosítási Statisztikai Jelentés, a Fővárosi és Megyei Kormányhivatalok Egészségbiztosítási Pénztári Szakigazgatási Szerveinek adatgyűjtése, a keresőképtelenségi monitoringrendszer (KMR), a fekvőbeteg-szakellátás havi jelentései a kórházi ápolási esetekről) állományainak összekapcsolásával állította elő az adatokat. A KMR-ből a kezdő diagnózis, a fekvőbeteg-szakellátás állományából az ellátást indokló fődiagnózis BNO-kódját használta. Ahol volt KMR- és fekvő-BNO-kód is, ott a KMR-, BNO-kódot tartotta meg. A táppénzes adatok nem tartalmazzák a fegyveres erők, rendvédelmi szervek, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú munkavállalóinak statisztikai adatait.

2014–2016 között az **egy esetre jutó táppéNZes napok** száma a terhesség, szülés és a gyermekágy betegségcsoportnál volt a legmagasabb, 82 napról 88 napra nőtt. A második leginkább elhúzódó, átlagosan 66–70 napot kitevő táppéNZes állomány a daganatos betegségekhez tartozott. A harmadik helyen mindhárom évben a keringési rendszer megbetegedései álltak, 40–41 nappal. A legrövidebb ideig – átlagosan 7–8 napig – a fertőző és parazitás megbetegedésekkel, 11 napig a légzőrendszeri megbetegedésekkel, 29–31 napig a – táppéNZ leggyakoribb okának számító – csont-izomrendszeri vagy kötőszövetet érintő betegségekkel maradtak betegállományban a munkavállalók.

5. ábra

Egy esetre jutó táppéNZes napok száma betegségcsoportonként

Vannak betegségek, amelyek jellemzően inkább érintik az egyik vagy a másik nemet, és ez tükröződik a táppéNZ igénybevételében is. A férfiak táppéNZes esetszáma a három év alatt csak négy betegségcsoportnál (a keringési rendszer betegségei, a bőr és bőralatti szövet betegségei, sérülés, mérgezés és külső okok bizonyos egyéb következményei, a morbiditás, mortalitás külső okai) haladta meg rendre a nőkéét. Bár a férfiak kevesebbszer mentek táppéNZre, a legtöbb betegségcsoport esetén hosszabb ideig tartott egy-egy táppéNZes állományuk. Hogy összességében mégis a nőknél volt magasabb az egy esetre jutó táppéNZes napok száma, az főként a terhesség, szülés és a gyermekágy betegségcsoport magas nap- és esetszámaiból következett.

Az urogenitális rendszer megbetegedései miatt táppéNZes ellátásba kerülők közel négyötöde volt nő, kapcsolódó táppéNZes napjaik száma a férfiakhoz tartozó érték 3-szorosának felelt meg. Szintén jelentős, bár csökkenő különbség mutatkozott a nemek között a daganatos megbetegedéseknél, ahol az érintettek 62–64%-a volt nő, és az általuk igénybe vett napok száma 2014-ben még 1,5-szer, 2016-ban már csak 20%-kal volt több a férfiakénál. A mentális és viselkedészavaroknál mindkét mutató értéke 2-szer nagyobb volt a nők esetén. Ugyanakkor a keringési rendszer betegségei miatt 20%-kal többször és összességében csaknem 2-szer annyi napra kényszerültek táppéNZre a férfiak, mint a nők. A sérülés, mérgezés táppéNZes eseteinek és napjaik tekintetében 60% körül mozgott a férfiak aránya.

Elérhetőségek:

kommunikacio@ksh.hu

[Lépjen velünk kapcsolatba!](#)

Telefon: (+36-1) 345-6789